

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1373/24
10.4.2025. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Татјане Обренчевић и Ивана Илића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Марић, адвокат из Београда, Борска 86/14, против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Станимир Виденов, адвокат из Београда, Цвијићева 63/6, ради утврђења, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 14226/20 од 06.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 14226/20 од 06.04.2023. године у ставу другом и четвртном изреке.

УКИДА СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П 14226/20 од 06.04.2023. године у ставу трећем и петом изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 14226/20 од 06.04.2023. године ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе као у поднеску тужиље од 25.09.2013. године. Ставом другим одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о поклону закључен између ГГ као поклонодавца и ВВ, који је оверен од стране Првог општинског суда у Београду дана 04.03.1997. године под Ов.бр. 2532/97, а који има за предмет поклон права својине на двоипособном стану бр. 47 стамбене зграде бр. ... у ... (...) од 58m², који се налази на седмом спрату, те да заоставштина покојног ГГ представља право својине на стану бр. 48 од 58m² на седмом спрату у улици ... без икаквог терета, што су тужени поклонопримац ВВ и тужена ББ дужни признати и трпети. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да заоставштину покојног ГГ представља и право својине на 1/2 дела на једнособном стану у улици ... у ..., а по основу брачне тековине – стицање у браку са првотуженом ББ уговором о купопродаји, који је закључен и оверен код

Четвртог општинског суда у Новом Београду дана 27.12.2004. године под Ов.бр. 17759/04 а што су првотужена ББ и друготужени ВВ дужни признати и трпети. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је уговором о поклону закљученим између покојног ГГ и друготуженог ВВ овереног од стране Првог општинског суда у Београду под Ов.бр. 2532/97 повређено право тужиље АА на нужном законском наследном делу од 1/6 на заоставштини покојног ГГ те се уговор о поклону Ов.бр. 2532/97 од 04.03.1997. године редукује утолико што се утврђује да тужиља има право својине на идеалном делу од 1/6 на непокретности која је била предмет уговора о поклону, што се тужени ВВ као садашњи власник и законски наследник и тужена ББ, као носилац права доживотног плодоуживања на овом стану и као законски наследник дужни да признају и трпе да се у корист тужиље АА укњижи право својине на 1/6 дела тог стана без терета доживотног плодоуживања у корист ББ на овом идеалном делу, а у јавне књиге које воде евиденцију непокретности и право на њима, а такође су тужени ВВ и ББ дужни признати и трпети физичку и цивилну деобу овог стана ради реализовања од стране тужиље АА њеног својинског права на овом стану у наведеном обиму и то као усељивог у овом обиму од 1/6 дела. Ставом петим изреке обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 159.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате.

Против наведене пресуде тужиља је изјавила жалбу на одбијајући део из свих разлога предвиђених чланом 373 став 1 ЗПП.

Тужени су одговорили на наводе жалбе.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386 ЗПП и одлучио као у изреци из ових разлога.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима тужиља је ћерка, тужени син, а тужена супруга сада покојног ГГ. ГГ је са туженим дана 24.02.1997. године закључио уговор о поклону који је за предмет имао стан површине 58m² на седмом спрату стамбене зграде бр. ... у улици ..., сада ... у ... Овим уговором уговарачи су уговорили и право плодоуживања у корист поклонодавца ГГ и његове жене, овде тужене ББ, а мајке поклонопримца. ГГ и ББ закључили су брак 03.10.1976. године и за време трајања њиховог брака ББ је као купац са ДД, као продавцем закључила 27.12.2004. године уговор о купопродаји стана површине 40m² на трећем спрату стамбене зграде кућни бр. ... у улици ... Уговор је оверен од стране Четвртог општинског суда под Ов.бр. 17759/2004. ГГ је преминуо 10.03.2008. године и тужиља је дана 20.10.2011. године покренула оставински поступак који је прекинут ради расправљања заоставштине иза покојног ГГ решењем од 22.07.2013. године. Истим решењем ставом другим овде тужиља је упућена на парницу ради доказивања да је уговором о поклону који је оставилац закључио са сином, овде туженим ВВ, повређен њен нужни део.

Одлучујући о захтеву за утврђење ништавости уговора о поклону правилно је првостепени суд утврдио да нису испуњени законски услови прописани чланом 103 Закона о облигационим односима за утврђење ништавости уговора јер током поступка није доказано да је потпис поклонодавца фалсификован нити је доказано да закључени уговор не представља слободно изражену вољу уговорних страна односно да сада покојни ГГ није био способан за расуђивање. Имајући у виду да је протекао рок од три године од смрти оставиоца правилно је првостепени суд нашао да је тужиљино право на враћање поклона застарело сагласно члану 53 и 59 став 2 Закона о наслеђивању. Правилност првостепене пресуде у овом делу није доведена у сумњу жалбеним наводима којима се указује да је тужилца за закључени уговор о поклону сазнала тек након покретања оставинског поступка односно након 20.10.2011. године по истеку трогодишњег рока. Наиме, наведени рок рачуна се сагласно цитираном закону почев од смрти оставиоца, а не од покретања оставинског поступка а који је тужилца могла покренути одмах по очевој смрти у ком случају би имала сазнања о постојању уговора о поклону и могућност да се благовремено користи својим правом као нужни наследник.

Због погрешне примене материјалног права одлука о захтеву којим је тражено да заоставштину сада покојног ГГ представља право својине на 1/2 дела стана у ..., а који је стечен за време трајања брака сада покојног ГГ и тужене ББ, је заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и овај недостатак не може да се отклони без нове главне расправе пред првостепеним судом.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев тужилце у овом делу налазећи да тужилца није доказала да предметни стан представља заједничку имовину њеног оца, сада покојног ГГ и тужене ББ. Одредбом члана 171 Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину, а одредбом члана 176 став 2 да се сматра да је упис извршен на име оба супружника и када је извршен на име само једног од њих осим ако након уписа није закључен писмени споразум супружника о деоби заједничке имовине односно брачни уговор или је о правима супружника на непокретности одлучивао суд. Из наведеног следи да је законска претпоставка да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а обарање ове претпоставке пада на терет онога који тврди супротно. Како је предметни стан купљен у време брака сада покојног ГГ и ББ, законска је претпоставка да ова непокретност представља њихову заједничку имовину са по једнаким уделима и на туженој је, а не на тужилци терет доказивања супротног.

Имајући у виду наведено првостепена пресуда је у том делу морала бити укинута и предмет враћен првостепеном суду ради одлучивања о основаности тужиљиног захтева који се односи на непокретност у ... при чему ће приликом оцене навода тужених везаних за околности куповине предметног стана разјаснити у ком циљу је тужени новац дао туженој од чега зависи и оцена да ли предметни стан представља заједничку имовину брачних другова сада пок. ГГ и тужене ББ.

Решење о парничним трошковима је укинута јер зависи од исхода спора.

Имајући у виду наведено на основу чл. 390 и 392 став 2 ЗПП одлучено је као у

изреци.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић